

menblander disse to Begreber, men i hvert Fald er det to forskellige Ting. Og vi have set Øjeblikke, hvor danske Ministre have maattet undlade at foretage bevilgede Foranstaltninger, fordi der ikke var Penge nok i Kassen, det er ikke saa forfærdelig mange Aar siden, og vi kunne maaske komme til at se det igen.

Jeg maa her sige, at min meget ærede Meningsfælle fra Frederiksberg (Ellinger) kom forleden Dag med nogle finansielle Betragtninger. Hvis han ser nøjere paa dem, vil han finde — og det samme gælder den ærede Ordfører for hans Vedkommende — at hans Udtalelser vare meget optimistiske. Jeg tror i Virkeligheden, at selv om man kan sige, at Statens Kredit er aldeles fortræffelig, ville de rede Penge, Staten kan raade over, kunne være meget faa, og jeg tror, at hvis de ærede Medlemmer ville erindre, at vi i en Række af Aar have haft Underskudsbudgetter, og at det foregaaende Aars Budget ligeledes er et Underskudsbudget, og at vi have faaet en temmelig stærk Tillægsbevilling til det foregaaende Aars Budget, og hvis man yderligere husker paa, at der ligger Sager frem for os som Kristiansborg Slot, maaske Retsreformen, altsaa Sager, som koste mange Penge, vil man indrømme os, at vi meget let kunne risikere at komme til et Punkt, hvor Staten ikke har en eneste rød Øre liggende dertil. Naar nu Staten har nok at gøre dermed, saa er det, jeg siger, at Stats-Laanefonden, hvis det endelig skal være en Stats-Laanefond, ingenlunde kan nøjes med at have Prioriteter og Anfordringer paa rede Penge, som maaske vise sig ikke at være til Stede, idet Finansministeren en Gang for alle har Lov til at bruge de rede Penge, der ere i Statskassen. Derfor synes jeg, at vi skulle være en lille Smule ræsonnable. Enten — eller: Vil Ministeren have en Ompostering, saa behøve vi slet ingen Lov; vil Ministeren befri § 27 for disse Udgifter og have dem sat et andet Sted og sige, at det er en Aktivanbringelse, saa enfin — lad ham gøre det, saa behøves ingen Lov. Jeg er vis paa, at det ærede Medlem, som sidder der (Anders Nielsen), vil være lykkelig ved at hjælpe den højtærede Minister dermed. Men hvis han vil have en særlig Fond, saa lad os faa en Fond, og saa lad Fonden selv have sine Midler disponible til enhver given Tid.

Jeg kan sige, at efter at det højtærede Udvalg har vist Højre saa meget Hensyn, som det faktisk har gjort, kan jeg anbe-

fale mine Meningsfæller at stemme for Lovforslagets Overgang til Landstinget.

Ellinger: Ogsaa jeg ønsker at udtale en Tak til Udvalget for den Behandling, som er given det foreliggende Lovforslag. Ganske vist mente den ærede Ordfører, at det var meget beskedent, naar jeg kunde takke Udvalget derfor. Imidlertid er det jo dog saa, at det vil være umuligt for den ærede Ordfører, saa vidt jeg kan indse, at paavise et eneste Sted i det forelagte Lovforslag, som vi have angrebet, og hvor ikke det ærede Udvalg har foretaget en Rettelse, har ændret saaledes, at vore Anker er bortfaldne. Lykkes det ikke den ærede Ordfører at paavise det, tror jeg, at jeg har stor Grund til min Taknemmelighed. At faa Stats-Laanefonden ordnet paa en saadan Maade, at man altid har en god og klar Oversigt over, hvilke Laan der ere til Stede, og hvorledes Forholdet er med Hensyn til Afbetaling, Forrentning o. s. v., kan intet fornuftigt Menneske have noget som helst at indvende imod. Ønskes dette ordnet ved en Lov, siger jeg ligesom den sidste ærede Taler, er det meget naturligt; det kommer blot an paa, hvorledes Loven er. Og naar det er lykkedes Udvalget at faa en god Lov til at erstatte den ærede Finansministers Lov, som ikke var saa god, saa ere vi jo alle glade deved. Jeg gentager derfor min Tak til Udvalget for, at det paa alle Punkter har taget Hensyn til vore Angreb paa Lovforslaget.

Ordføreren (Vilhelm Lassen): Ja, jeg kan ikke undlade at hævde, at det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) er beskedent, naar han er glad ved de Hensyn, vi have taget til hans Udtalelser, og er tilfreds med det Resultat, der her foreligger. For yderligere at godtgøre dette skal jeg tillade mig at oplæse Slutningen — med den højtærede Formands Tilladelse, det er ganske faa Linier — af, hvad det ærede Medlem sagde ved denne Sags 1ste Behandling. Det lyder saaledes, det er af Folketings-tidende Sp. 1984—85: „Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) sluttede sin Tale forleden Dag med at sige, at han vilde anbefale, at dette Forslag fik en velvillig, men grundig Behandling i Udvalg, for saa var han sikker paa, at der ikke blev noget som helst tilbage af Forslaget. Jo, der er dog een Paragraf, som med en lille Ændring kan staa, nem-